

РЕШЕНИЕ

№ 265

гр. София, 17.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 08.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **1455** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.112, ал.1, т.4 от Закона за здравето (ЗЗ).
Образувано е по жалба на Д. Р. Д., като наследник на Б. М. Д., срещу ЕКСПЕРТНО РЕШЕНИЕ (ЕР) №3437 от заседание №226/22.12.2020г. на Националната експертна лекарска комисия (НЕЛК), Специализиран състав по вътрешни, белодробни и сърдечносъдови болести с което е отменено ЕР №2256 от заседание №155/29.09.2020г. на Териториалната експертна лекарска комисия (ТЕЛК) към Първа многопрофилна болница за активно лечение [фирма] и не се произнася по причинна връзка трудова злополука.

В жалбата са изложени доводи за недействителност на оспорваното ЕР на НЕЛК от които може да се направи извод, че се претендира несъответствие на административния акт с материалноправните норми и с целта на закона. Жалбоподателката поддържа, че решаващият специализиран състав на НЕЛК не е взел предвид и не е обсъдил всички събрани в производството документи. Изтъква, че смъртта на майка й Б. Д. е настъпила в работно време, на работното й място, където е отишла да оформи документите за края на учебната година след като е била извикана от директорката на училището. Смята за смущаващи действията на директора на учебното заведение освен екип на Спешна помощ да извика и погребална агенция без съгласие на наследниците на починалата. Твърди, че пристигналият на място частен съдебен лекар е отбелязал в съобщението за смърт различни хронични заболявания, от каквито няма данни да е боледувала починалата Б. Д., без да е направена аутопсия и

без консултация с личния ѝ лекар. Лично и чрез процесуалния си представител адв. М. моли съда да отмени оспореното ЕР №3437/22.12.2020г. на НЕЛК и да върне преписката на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Претендира за разноски, включително за адвокатско възнаграждение, съгласно чл.38, ал.3 от Закона за адвокатурата (ЗАДв.).

Ответникът - НАЦИОНАЛНА ЕКСПЕРТНА ЛЕКАРСКА КОМИСИЯ (НЕЛК), редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се представлява по делото. В писмено становище от 11.02.2021г. поддържа, че оспорваното ЕР е законосъобразно и не са налице сочените основания за отмяната му. Не претендира за разноски.

Заинтересованата страна: ТЕРИТОРИАЛНО ПОДЕЛЕНИЕ С. - град на Националния осигурителен институт (ТП на НОИ), представлявано от директора, редовно уведомена за образуваното съдебно производство не се представлява по делото и не изразяват становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и доказателствата, събрани по делото, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната норма на чл.112, ал.1, т.4 ЗЗ.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице, с правен интерес.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА

Като взе предвид изложените от жалбоподателката оплаквания и извърши проверка на административния акт на всички основания за законосъобразност съдът достигна до следните изводи:

Процесното ЕР на НЕЛК е издадено от компетентен орган в кръга на правомощията му, съгласно чл.49, ал.1 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи (ПУОРОМЕРКМЕ, обн. ДВ, бр.34/2010г.). Актът е постановен от специализиран състав по вътрешни, белодробни и сърдечносъдови болести, определен съобразно водещата диагноза: „Лявокамерна недостатъчност“ в ЕР на ТЕЛК №2256/29.09.2020г.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна. В съответствие с приложимата норма на чл.50 във вр. с чл.40, ал.1, т.3 ПУОРОМЕРКМЕ решаващите състави на НЕЛК и ТЕЛК са постановили съответните Експертни решения въз основа на наличната представена медицинска документация.

Оспорваното Решение е в съответствие с целта на закона и с материалноправните разпоредби, действащи към датата на постановяването му и регулиращи дейността по определяне на трайно намалената работоспособност, включително по причинната връзка между увреждането (смъртта) и условията на труд (извършваната работа) по време на злополуката, включително при военна и гражданска инвалидност: чл.101 – чл.113 от Закона за здравето (ЗЗ), чл.61 – чл.78 от Наредбата за медицинската експертиза (НМЕ), чл.42 – чл.54 ПУОРОМЕРКМЕ.

В случая с ЕР №2256/29.09.2020г. състав на ТЕЛК към Първа МБАЛ се е

произнесъл по причинна връзка между смъртта на Б. М. Д. на 27.05.2020г. и условията на труд по време на злополуката, като въз основа на събраните документи е приел причинна връзка – трудова злополука по чл.73, ал.1 НМЕ. Решението е оспорено от директора на ТП на НОИ (жалба с вх. №12350/09.11.2020г.) поради нарушение на чл.73, ал.2 НМЕ, която норма установява, че не се считат за внезапно увреждане на здравето по смисъла на чл.55 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) патологични състояния вследствие на заболяване от каквото и да е естество, включително епилепсия, хронична исхемична болест на сърцето (всички клинични форми, включително миокарден инфаркт), мозъчен инсулт, захарен диабет, атеросклероза, високо кръвно налягане, душевни болести.

Определение за трудова злополука е дадено в чл.55 КСО. Съгласно ал.1 на цитираната норма това е всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. Редът и условията за квалифициране на злополуката като трудова са регламентирани в чл.60 КСО. Според ал.2 на чл.60 КСО при декларирана злополука по повод на нетравматично увреждане – какъвто е настоящият случай, разпореждането по ал.1 се издава въз основа на решението на органите, осъществяващи експертизата на работоспособността.

Именно декларирането на трудова злополука по повод нетравматичното увреждане на Б. Д. е дало повод за образуване на производството и постановяване на отмененото ЕР на ТЕЛК (Декларация вх. №448/04.06.2020г.).

Съгласно чл.66, ал.1 НМЕ при внезапно починало лице ТЕЛК и НЕЛК се произнасят само по причинната връзка въз основа на наличната медицинска документация и протокола от аутопсията. В ал.2 на чл.66 НМЕ изрично е регламентирано, че при липса на протокол от аутопсията ТЕЛК и НЕЛК не се произнасят по причинна връзка, но постановяват експертно решение.

В случая не е спорно между страните, че няма протокол за аутопсия на Б. Д., поради което и законосъобразен е изводът на решаващия състав на НЕЛК, че ТЕЛК незаконосъобразно се е произнесъл по наличие на причинна връзка трудова злополука, в нарушение на забраната, установена в чл.66, ал.2 НМЕ. Неотносими към законосъобразността на оспорвания административен акт са причините поради които няма протокол за аутопсия на внезапно починалото лице.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че обжалваният административен акт – ЕР №3437 от заседание №226/22.12.2020г. на НЕЛК, специализиран състав по вътрешни, белодробни и сърдечносъдови болести, е постановен в съответствие с материалноправните и процесуалноправни разпоредби и не страда от пороци, които да обуславят неговата отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Р. Д., като наследник на Б. М. Д., срещу ЕКСПЕРТНО РЕШЕНИЕ №3437 от заседание №226/22.12.2020г. на Националната експертна лекарска комисия, Специализиран състав по вътрешни, белодробни и сърдечносъдови

болести.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова